

4. POSTNA NEDELJA

Prvo berilo: *Izraelci obhajajo veliko noč*
Joz 5,9-12

Berilo iz Józuetove knjige.

**Tiste dni je Gospod rekel Józuetu:
»Danes sem z vas izbrisal egiptovsko sramoto.«
Zato se ta kraj imenuje Gilgál do tega dne.
Izraelovi sinovi so šotorili v Gilgálu
in štirinajsti dan prvega meseca zvečer
obhajali pasho na jerihonski planjavi.
Na dan po pashi pa so še istega dne
že jedli od pridelkov dežele: nekvašeni kruh in praženo
zrnje.
Naslednji dan je mana prenehala,
ker so že jedli od pridelkov dežele.
Izraelovim sinovom mana ni bila več dana
in tisto leto so se hranili s pridelki kánaanske dežele.**

To je Božja beseda.

Spev z odpevom
Ps 34,2-7 (R 9)

Odpev: Okusite in pogledjte, kako je Gospod dober.

Slavil bom Gospoda ob vsakem času,
njegova hvalnica bo vedno v mojih ustih.
Z Gospodom se ponaša moja duša,
ponižni naj to slišijo in se veselijo. *Odpev.*

Poveličujte z menoj Gospoda,
njegovo ime vsi skupaj slavimo.
Iskál sem Gospoda in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil. *Odpev.*

Glejte nanj in boste žareli od veselja,
vaši obrazi naj ne zardevajo.
Siromak je klical in Gospod je slišal,
iz vseh njegovih stisk ga je rešil. *Odpev.*

*Drugo berilo: Kristus nas je spravil z Očetom
2 Kor 5,17-21*

Berilo iz drugega pisma apostola Pavla Korinčanom.

**Bratje in sestre,
če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev.
Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.
Vse je od Boga, ki nas je po Kristusu spravil s seboj,
nam pa nalóžil službo sprave.
Bog je namreč v Kristusu spravil svet s seboj,
tako da ljudem ni zaračunal njihovih prestopkov,
nam pa je zaupal besedo sprave.
V Kristusovem imenu smo torej poslani,
kakor če bi Bog opominjal po nas;
v Kristusovem imenu vas prosimo, spravite se z
Bogom.
Iz njega, ki ni poznal greha, je za nas narédil greh,
da bi mi postali Božja pravičnost v njem.**

Poslušali smo Božjo besedo.

Vrstica pred evangelijem Lk 15,18

Vstal bom in šel k očetu in mu rekel:
Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj.

‡ Iz svetega evangelija po Luku.

**Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestninarji in grešniki,
da bi ga poslušali.**

Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili:

»Ta sprejema grešnike in jé z njimi.«

Tedaj jim je povedal tole priliko:

»Neki človek je imel dva sina.

Mlajši med njima je rekel očetu:

›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹

In razdelil jima je imetje.

**Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj
in odpotoval v daljno deželo.**

**Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje
premoženje.**

**Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota
in začel je trpeti pomanjkanje.**

**Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele,
ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje.**

**Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje,
pa mu jih nihče ni dal.**

Šel je vase in dejal:

**›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju,
jaz pa tukaj umiram od lakote.**

Vstal bom in šel k očetu in mu rekel:

Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj.

Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.

Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹

In vstal je ter šel k očetu.

**Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil;
pritekel je, ga objel in poljubil.**

Sin mu je rekel:

›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj.

Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.<

Oče pa je naróčil svojim služabnikom:

›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite!

Dajte mu prstan na roko in sandale na noge!

**Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo in se
veselimo!**

Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel;

bil je izgubljen in je najden.<

In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju.

**Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in
ples.**

Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal:

›Kaj pa to pomeni?<

Ta mu je rekel:

**›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele,
ker se mu je zdrav vrnil.<**

Razjézil se je in ni hôtel vstopiti.

Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal.

On pa je očetu odgovóril:

›Glej, toliko let ti služim

in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza,

pa mi še nikoli nisi dal kozliča,

da bi se poveselil s svojimi prijatelji.

Ko pa je prišel ta tvoj sin,

ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje,

si mu zaklal pitano tele.<

On pa je rekel:

›Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje.

Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba,

**ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel,
ker je bil izgubljen in je najden.< «**

Kristusov evangelij.

Vsa berila za to nedeljo lahko vzamemo iz lekcionarja za leto A.